

на завърсата, сцената е празна. Но отъ отворената дъска на врата достигатъ глъчове отъ буенъ разговоръ и шумъ. На столове. Влиза Шарие, следванъ отъ Жана, послѣ Жанъ. Той поглежда часовника си.

ЖАНА: /Между това е поставено цветната възвест на краината, също така отъ това.

СЦЕНА ПЪРВА.

ШАРИЕ: Шарие, Жанъ, Жана, послѣ Мария.

ЖАНА: /Азъ съмъ доволенъ, че ти идва у насъ възможност да се срещнемъ./

ШАРИЕ: О, длъжко сме си посѣдали на масата./на Жана/

Наистина малкеми Жана, твоята закуска бѣ много

ШАРИЕ: Досадна.

ЖАНА: /съ спомънение въ ръке/ Намиращъ ли я вкусна, татко? /допълнение къмъ/ на Жанъ/ Че го пакъ тукъ

ШАРИЕ: /къмъ Жанъ, който влиза/ Попитай годеника си!

ЖАНЪ: Нали Жанъ?

ЖАНЪ: Безъ съмнение, скъпий ми учителю?

ШАРИЕ: /съдѣ на канапето/ Патицитѣ бѣха отлично при-

ШАРИЕ: /възможно/ Жанъ/ Готови.....Не обърнахте ли внимание?/усмивка

отъ Жанъ/ Какъ, вии не обърнахте внимание.